

Biskoppen over Københavns Stift

Kære ansatte og frivillige i Københavns Stift

København den:
01.04.2026

Der er et drama i verden, som vi ikke kan overse. Vi kender alle til det. Vi oplever hele tiden, hvordan tillid og hengivenhed bryder sammen - ja, bliver korsfæstet.

Nørregade 11
1165 København K

Vi kender til, at håb bryder sammen, når kærlighedsforhold splintres, når venskaber bliver kolde og skaber tvivl imellem os. Vi ved, hvad det er at stå foran en mur, der rejser sig som en klippe foran én. Angsten for livsløsheden og døden kan lamme os og fjerne lyset fra stemmen, øjet og sindet.

Tlf: 33 47 65 00
kmbkh@km.dk

Når jeg ser rundt i verden, kan jeg ikke lade være med at spørge, hvornår opgiver vi krigens vanvid? Hvad er det for et begær, og hvilken magtliderlighed kan få sig til at skabe den frygt blandt mennesker og hele tiden udslette medmennesker og sætte hadet i højsædet? Hvornår får vi nok af de Pilatus'er, der ser, hvad der er retfærdigt, men vender ryggen til ansvaret og fodrer galskaben med menneskeliv?

Al den sårbarhed, som jeg er vidne til som menneske, får mig nok til at fortvivle; men jeg tror ikke, at fortvivlelsen og døden er livets mening. Tilliden til det håb ser jeg et glimt af, når jeg igen oplever Maria Magdalene, som bliver genkendt af den opstandne Jesus. Hun kan ikke se, at han er ham. Hun er ikke den eneste, der ikke kan tro det og ikke kan se det. Men hun kan kende ham på stemmen. Andre erkendte ham, da han spiste sammen med dem.

Man kan ikke skjule sig for livets fortræd og ondskab, for løgn og uretfærdighed. Jeg taber efterhånden tålmodigheden med dem, der hævder om troen, at den skulle være et stykke psyke, der ikke kan se virkeligheden i øjnene. Bliv mig fra livet med den latterliggørelse og prøv at forstå, at den opstandelse, som er et mysterium, en evig modsigelse af al absurditet og nedladdenhed, en protest mod umenneskelighed og ondskab, at den opstandelse gør mig myndig og gør mig i stand til at tage livet på mig.

Den opstandelse vækker et håb, og jeg ser ind i alle de øjne, som jeg har elsket, hører alle de stemmer, der sænker eller har sænket fortrolighed i mig, og mærker Ham, der træder ind i mit liv med et ukueligt håb i modløsheden og i vanviddet, og pludselig mærker jeg, at den, der tør tænke Gud ind i tilværelsen, også åbner for et hav af muligheder, for man har

åbnet for barmhjertighedens fantasi, og derfor kan man ikke lade være med at have tillid til, at verden kan blive anderledes. Det er ikke de storskrydende autokrater med deres beherskelse af angsten - det er ikke de mægtiges arrogance, der skaber afmægtige mennesker, der kommer med liv.

Kristus kommer med frihed og protest, med et levende håb, får nedtrykte til at rette ryggen, får matte øjne til at skinne og får døde stemmer til at klinge. Han kommer med en tro, der elsker verden.

Glædelig påske!

Peter Skov-Jakobsen